

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 16/2559

คำวินิจฉัยที่ ยช. 16/2559นาง ศ.โจทก์ นางสาว ส. กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10, ป.พ.พ. มาตรา 1523, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 10, ป.พ.พ. มาตรา 429, ป.พ.พ. มาตรา 5, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 11, ป.วิ.พ. มาตรา 5

ย่อ / หลักกฎหมาย

คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าทดแทนความเสียหายจากจำเลยทั้งสองโดยอ้างเหตุว่าจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นผู้เยาว์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีโจทก์โดยจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นบิดารู้เห็นยินยอม กรณีเป็นการฟ้องเรียกค่าทดแทนจากจำเลยที่ 1 ตาม ป.พ.พ. มาตรา 1523 วรรคสอง บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว ซึ่งเป็นคดีที่กระทบสิทธิและหน้าที่หรือความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยา หาใช่คดีละเมิดธรรมดาทั่วไปแต่อย่างใดไม่ จึงเป็นคดีครอบครัวที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของ

ศาลเยาวชนและครอบครัวตาม พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10 (3) สำหรับคำฟ้องในส่วนจำเลยที่ 2 โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะบิดาให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ซึ่งหากจำเลยที่ 1 ต้องรับผิดชอบโจทก์ จำเลยที่ 2 จะต้องรับผิดชอบด้วยตาม ป.พ.พ. มาตรา 429 จึงเป็นกรณีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกันตาม ป.พ.พ. มาตรา 5 ประกอบ พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์กับนาย ก. เป็นสามีภริยากันโดยชอบด้วยกฎหมาย จดทะเบียนสมรสเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2552 ปลายปี 2557 จำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นบุตรผู้เยาว์ของจำเลยที่ 2 คบหากับสามีโจทก์ฉันชู้สาว ต่อมาเดือนมกราคม 2558 สามีโจทก์พาจำเลยที่ 1 เข้ามาอยู่ร่วมบ้านเดียวกับโจทก์ในฐานะภริยาอีกคนหนึ่งโดยจำเลยที่ 2 รู้เห็นยินยอม เป็นการเหยียดหยาม ช่มเหิงจิตใจโจทก์ จำเลยทั้งสองทำให้ครอบครัวโจทก์แตกแยก โจทก์ไม่สามารถทนอยู่ร่วมบ้านหลังเดียวกับจำเลยที่ 1 ได้ การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการละเมิดทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชดเชยค่าเสียหายเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี แก่โจทก์ ในวันนัดชี้สองสถานหรือสืบพยานโจทก์ ศาลจังหวัดอุดรธานีเห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวหรือไม่ จึงส่งสำนวนให้ประธานศาลฎีกาวินิจฉัยชี้ขาดตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 11 วินิจฉัยว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องเรียกค่าทดแทนความเสียหายจากจำเลยทั้งสองโดยอ้างเหตุว่าจำเลยที่ 1 ซึ่งเป็นผู้เยาว์มีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับสามีโจทก์โดยจำเลยที่ 2 ซึ่งเป็นบิดารู้เห็นยินยอม กรณีเป็นการฟ้องเรียกค่าทดแทนจากจำเลยที่ 1 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1523 วรรคสอง บรรพ 5 ว่าด้วยครอบครัว ซึ่งเป็นคดีที่

กระทบสิทธิและหน้าที่หรือความสัมพันธ์ระหว่างสามภริยา หาใช่คดีละเมิดธรรมดาทั่วไป แต่อย่างใดไม่ จึงเป็นคดีครอบครัวที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว ตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 10 (3) สำหรับคำฟ้องในส่วนจำเลยที่ 2 โจทก์ฟ้องจำเลยที่ 2 ในฐานะบิดาให้ ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ 1 ซึ่งหากจำเลยที่ 1 ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ จำเลยที่ 2 จะต้องรับผิดชอบร่วมด้วยตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 429 จึงเป็นกรณีมูลความแห่งคดีเกี่ยวข้องกันตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 5 ประกอบพระราชบัญญัติ ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 ศาลเยาวชนและครอบครัวย่อมมีอำนาจพิจารณาคดีในส่วนนี้ วินิจฉัยว่าคดีนี้อยู่ในอำนาจพิจารณา พิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัว วินิจฉัย ณ วันที่ 30 เดือนมีนาคม พุทธศักราช 2559 (ลงชื่อ) วีระพล ตั้งสุวรรณ (นายวีระพล ตั้งสุวรรณ) ประธานศาลฎีกา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/16/2559>